

شماره ۱۰۵، زمستان ۱۳۹۳

نشریه زراعت

(پروهنش و بیدگی)

بررسی واکنش زوفا (*Hyssopus officinalis*) به سطوح تنش شوری (کلریدسدیم) و آب دریاچه ارومیه در مرحله جوانه زنی و گیاهچه

* علیرضا پیرزاد، دانشیار گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه (نویسنده مسئول)

تاریخ دریافت: شهریور ماه ۱۳۹۳ تاریخ پذیرش: فروردین ماه ۱۳۹۱

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۴۱۴۷۱۳۳۸

پست الکترونیک نویسنده مسئول: a.pirzad@urmia.ac.ir

حکیده:

بررسی سطوح شوری صفر تا ۲۰ دسی‌زیمنس برمتر ناشی از کلریدسدیم و آب دریاچه ارومیه بر جوانه زنی و رشد گیاهچه زوفا، نشان داد که کمترین درصد (۱۳ درصد)، سرعت (۱/۴ جوانه در روز)، شاخص (۲) و بیشترین کاهش (۷۹ درصد) جوانه زنی در شوری ۲۰ دسی‌زیمنس برمتر و بیشترین درصد (۷۳ درصد)، سرعت (۸/۱ جوانه در روز)، شاخص (۲۳) و کمترین کاهش درصد (۶ درصد افزایش) جوانه زنی در شوری ۸ دسی‌زیمنس برمتر کلریدسدیم به دست می‌آید. بیشترین درصد (۷۰ درصد)، سرعت (۷/۸ جوانه در روز)، شاخص (۲۳) و کمترین کاهش درصد (۲ درصد افزایش) جوانه زنی نیز از شوری ۸ و کمترین درصد (۵۴ درصد)، سرعت (۶ جوانه در روز)، شاخص (۱۱) و بیشترین کاهش درصد (۲۲ درصد) جوانه زنی از شوری ۲۰ دسی‌زیمنس برمتر آب دریاچه حاصل می‌گردد. زمان تا ۵۰ درصد جوانه زنی، طول ساقه چه طول ریشه چه، نسبت طول ساقه چه به طول ریشه چه، وزن تر گیاهچه و وزن خشک گیاهچه در آخرین سطح شوری کلریدسدیم همان اندازه گیری نبودند. بنابراین بیشترین (۱/۴ سانتی‌متر) و کمترین طول ریشه چه (۰/۷ سانتی‌متر) به ترتیب مربوط به بیمار شاهد شوری ۱۶ دسی‌زیمنس برمتر بود. علیرغم معنی دار شدن اثر کلریدسدیم بر نسبت طول ساقه چه به ریشه چه، معایسه میانگین‌ها اختلاف معنی داری بین تیمارها از نظر این نسبت نشان نداد. در آب دریاچه کمترین زمان لازم برای جوانه زنی ۵۰ درصد پدرها (۸۱ ساعت) در شوری ۸ دسی‌زیمنس برمتر مشاهده شد که با غلیظتر شدن بیشتر آب دریاچه افزایش یافته و در غلظت ۲۰ دسی‌زیمنس برمتر به بیش از ۲ برابر شاهد (۱۶۲ ساعت) رسید. بیشترین طول ساقه چه (۲/۷ سانتی‌متر) و ریشه چه (۱/۴ سانتی‌متر) از شوری ۴ دسی‌زیمنس برمتر آب دریاچه به دست آمد که با افزایش شوری از طول آنها کاسته شده و در ۲۰ دسی‌زیمنس برمتر به حداقل (به ترتیب ۰/۶ و ۰/۳ سانتی‌متر) رسیدند. بیشترین وزن تر (۰/۰۸۸ گرم) و خشک (۰/۰۷۷ گرم) گیاهچه از شوری ۱۶ دسی‌زیمنس برمتر آب دریاچه و کمترین وزن تر (۰/۰۶۴ گرم) و خشک (۰/۰۵۷ گرم) گیاهچه از بیمار شاهد به دست آمد.

کلمات کلیدی: جوانه زنی، زوفا، شوری

Agronomy Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No:104 pp: 26-33

Hyssopus officinalis responses to salinity of sodium chloride and Urmia lake water at germination and seedling growth

By:

• A. Pirzad, (Corresponding Author; Tel: 09141471338), Associate Professor of Urmia University

Received: August 2009

Accepted: March 2012

Investigation of salinity levels of 0 to 20 dS.m⁻¹ of sodium chloride and Urmia Lake water on the *Hyssopus officinalis* showed that the minimum percent (13%), rate (1.4 per day), index (2) of germination and maximum amounts of reduction in germination (79%) were occurred at 20 dS.m⁻¹, but the maximum one of percent (73%), rate (8.1 per day), index (23) of and minimum reduction of germination (6% increases) were occurred at 8 dS.m⁻¹ of sodium chloride. The maximum percent (70%), rate (7.8 per day), index (23) of and minimum reduction of germination (2% increase) was obtained in 8 ds.m⁻¹, but the minimum one of percent (54%), rate (6 per day), index (11) of and maximum reduction of germination (22% increase) Were obtained from 20 dS.m⁻¹ of Urmia Lake water. Time to 50% germination, shoot and root length, ratio of shoot/root length, fresh and dry seedling weight were not measurable at the 20 dS.m⁻¹ of sodium chloride. So, the longest (1.4 cm) and shortest (0.7 cm) root were respectively obtained from control (0 dS.m⁻¹) and 16 dS.m⁻¹ of sodium chloride. Despite of significance effect of sodium chloride on shoot/root length ratio, comparison of means showed any differences. Time to 50% germination was shortest (81 h) and longest (162 h) at 8 and 20 dS.m⁻¹ of Lake water. The longest shoot (2.7 cm) and root (1.4 cm) was observed at 4 ds.m⁻¹ and the shortest (0.6 and 0.3 cm) at 20 ds.m⁻¹, respectively. The highest fresh (0.088 g) and dry (0.0077 g) weight of seedling were obtained from 16 dS.m⁻¹ of Urmia Lake water, and the lowest fresh (0.064 g) and dry (0.0057 g) seedling weight were obtained from control.

■ **key Words:** Germination, *Hyssopus officinalis*, Salinity

مقدمه

می شود نیز بایستی مورد توجه قرار گیرد. برای مثال، گیاهان چغندرقتند، جو و پنبه در دوره رشد رویشی و گلدهی متحمل به تنش شوری هستند، ولی دوره جوانه زنی و یا ابتدای مراحل گیاهچه های آنها حساس به شوری می باشد (پسرکلی، ۱۹۹۹). در عوض ذرت، نخود و لوبیا در مراحل انتهایی رشد حساس تر بوده و در مراحل ابتدایی تحمل بیشتری نشان می دهند. در این گیاهان، انتخاب بر اساس آزمون جوانه زنی روش قابل اطمینانی برای تحمل به شوری در دیگر مراحل رشد نمی باشد (دوی، ۱۹۶۲). حساسیت به شوری در گندم های دوروم و نان یا افزایش سن گیاه کاهش می یابد. این بدان معنی است که مراحل جوانه زنی و اوایل رشد رویشی در تحمل به شوری تعیین کننده می باشد (فرانکیز و همکاران، ۱۹۸۶ و رضوانی مقدم و کوچکی، ۲۰۰۱). بررسی اثر شوری بر سرعت و درصد جوانه زنی و همچنین رشد ریشه چه و ساقه چه در بسیاری از گیاهان زراعی نشان داده است که تنش شوری در مرحله جوانه زنی یک آزمون قابل اطمینان در ارزیابی تحمل بسیاری از گونه ها است. زیرا شوری باعث کاهش درصد و سرعت جوانه زنی و همچنین کاهش رشد ریشه چه و ساقه چه می گردد (فاریدا، ۱۹۹۶: غلام و فارس، ۲۰۰۱ و مونز، ۲۰۰۲). گزارشات متفاوتی از واکنش رشد گیاهچه در برابر شوری وجود دارد. در حالیکه حاجیلویی (۱۳۷۷) و رجیبی (۱۳۸۰) کاهش طول ساقه چه و ریشه چه گندم را در اثر شوری گزارش کرده اند. ولی محبتی (۱۳۸۰) افزایش معنی داری را در طول ساقه چه گندم در اثر شوری مشاهده نموده است. به این ترتیب که نسبت طول ریشه به طول ساقه از ۵۰

حدود ۹۰۰ میلیون هکتار از اراضی دنیا با مشکل شوری مواجه هستند که حدود ۳ برابر اراضی زراعی دنیا می باشد (پسرکلی، ۱۹۹۹). ایران نیز با اقلیم گرم و خشک داراری حدود ۲۷ میلیون هکتار خاک های شور و سدیمی است (رضوانی مقدم و کوچکی، ۲۰۰۱). پاسخ گیاهان به شوری، بسیار پیچیده است. این پاسخ از غلظت نمک، نوع یونها، عوامل مختلف محیطی و مرحله رشد و نمو گیاه تأثیر می پذیرد. از یک سو، تنش اسمزی تحت شرایط شوری باعث آبیگری یافتن گیاه می شود که آن را خشکی فیزیولوژیک می نامند. از سوی دیگر، مسمومیت یونی در اثر تجمع یون های خاص بویژه سدیم ایجاد می گردد که موجب اختلال در واکنش های متابولیک گیاه می شوند. برای مقابله با این تنش ها، در شرایط شوری کم و ملایم گیاهان با افزایش غلظت مواد محلول، فشار اسمزی داخلی خود را حفظ می نمایند. در مورد محصولات زراعی، میزان کاهش عملکرد و رشد گیاه در شرایط شور نسبت به شرایط غیرشور به عنوان معیاری برای سنجش میزان تحمل به شوری بکار می رود (پسرکلی، ۱۹۹۹). اگرچه گیاهان ممکن است هیچ علامتی برای کمبود آب و یا مواد غذایی و یا واکنش های متابولیکی در شوری های ملایم و کم از خود بروز ندهند ولی اثری اضافی که صرف بقای گیاه در این شرایط می گردد باعث محدود شدن محصولات فتوسنتزی لازم برای رشد گیاه می گردد (گیل و زرونی، ۱۹۸۵). مرحله ای از رشد که در آن میزان تحمل اندازه گیری

موردنظر اضافه گردید و تعداد ۱۰۰ عدد پذیر در هر پتری پرورشی صافی استریل کشت گردید. ظروف پتری در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد در اتاقک کشت به مدت ۹ روز قرار داده شدند و تعداد پذیرها در روز شمارش گردید. تعداد ۱۵ عدد از پذیرهای جوانه زده در هر ظرف بزرگ منتقل شده و در پایان جوانه زنی طول ریشه چیده و وزن تر و وزن خشک (پس از قرار دادن در آون ۷۰ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت) گیاهچه ها اندازه گیری شدند. برای تعیین جوانه زنی از فرمول زیر استفاده شد (الیس و روپرت، ۱۹۸۱):

$$Xn \times 100$$

که در آن PG درصد جوانه زنی، Ni تعداد پذیر جوانه زده در ابتدای کشت کل پذیر می باشد. متوسط سرعت جوانه زنی نیز از تقسیم جوانه زده تا روز نام بر n (شمار روز های مورد نظر پس از شروع بدست آمد (الیس و روپرت، ۱۹۸۱). سرعت جوانه زنی نسبی پذیرها توسط فرمول ارایه شده توسط ماگنویئر (۱۹۶۲) بدست آمد:

$$Xn - Xn - 1 / Yn + \dots + (X2 - X1) / Y1 + X1 / Y1$$

که در آن Xn درصد پذیر جوانه زده در شمارش نام و Yn تعداد ابتدای کشت تا زمان شمارش نام است.

برای بدست آوردن میزان کاهش جوانه زنی، از فرمول زیر استفاده شد: $100 - (\text{تعداد پذیر جوانه زده در شرایط شاهد} / \text{تعداد پذیر جوانه زده در پتری شوری}) = ۱ - \text{کاهش درصد جوانه زنی}$

تجزیه آماری داده ها با توجه به امید ریاضی و براساس مدل خطی و با استفاده از نرم افزار MSTATC و مقایسه میانگین ها براساس SNK انجام گردید.

نتایج و بحث کلرید سدیم

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده ها نشان داد که کلرید سدیم معنی داری ($P < 0.01$) روی درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی و جوانه زنی و طول ریشه چه دارد. این اثر روی کاهش درصد جوانه زنی و طول ساقه چه در طول ریشه چه در سطح احتمال ۵ درصد مشاهده شد. زمان تا ۵۰ درصد جوانه زنی و طول ساقه چه، وزن تر گیاهچه خشک گیاهچه تحت تأثیر معنی دار کلرید سدیم قرار نگرفتند. مقایسه میانگین داده ها کمترین درصد جوانه زنی (۱۲) در صورت جوانه زنی (۱/۴) جوانه در روز) را در شوری ۲۰ دسی زیمنس برآورد داد. درحالیکه سطوح شوری ۴، ۸، ۱۲ و ۱۶ دسی زیمنس برآورد معنی داری با شاهد از نظر درصد جوانه زنی (۷۰ درصد) و جوانه زنی (۷/۷) جوانه در روز) نداشتند. بالاترین شاخص جوانه زنی در تیمار ۸ دسی زیمنس برآورد شد که با شوری های کمتر از ۸ دسی زیمنس برآورد تفاوت معنی دار نداشت. ولی با افزایش پیمانه کلرید سدیم شاخص جوانه زنی در شوری های ۱۶ و ۲۰ دسی زیمنس برآورد تفاوت معنی دار روبرو شده و در ۲۰ دسی زیمنس برآورد (۲) رسید. بیشترین کاهش درصد جوانه زنی نسبت به شاهد (۱۰۰ درصد) در شوری ۲۰ دسی زیمنس برآورد مشاهده شد. در حالی که تیمارهای ۱۲ و ۱۶ دسی زیمنس برآورد یا حداکثر ۱۰ درصد کاهش جوانه زنی معنی داری نسبت به شاهد نداشتند (شکل ۱).

با توجه به اینکه تعداد کمی از پذیرها در شوری ۲۰ دسی

تا ۱۵۰ میلی مولار شوری اندکی کاهش یافته و سپس به مقدار نسبتاً ثابتی می رسد. در مقابل نسبت وزن ریشه به وزن ساقه در ارقام مختلف گندم تحت تنش شوری افزایش می یابد (قوامی و همکاران، ۱۳۸۳). زوفا گیاهی خشبی و چندساله متعلق به تیره نعنائیان، در درمان بیماری های سیاه سرفه، پرونشیت، آسم، آگزما و زخم های جلدی کاربرد دارد. اسانس زوفا دارای خاصیت ضدباکتریایی، ضدقارچی، ضدویروسی به ویژه ویروس ایدز بوده و در صنایع غذایی، آرایشی و بهداشتی کاربرد فراوان دارد (امیدبیگی، ۱۳۷۹: کریس و همکاران، ۱۹۹۰: آمیستا و همکاران، ۱۹۹۲). مقدار اسانس در زوفا بین ۰/۳ تا ۱ درصد و ترکیبهای اصلی تشکیل دهنده آن پینوکامفن (Pinocamphene)، آلفا و بتا- پینن (α and β Pinene)، کامفن (Camphene)، دیوزمین (Diosmin) و هیسوپین (Hysopin) است (امیدبیگی، ۱۳۷۹). برزگر (۱۳۸۷) با اعمال سطوح شوری صفر، ۳-، ۶- و ۹- پار از کلرید سدیم، گزارش کرد که علیرغم عدم تأثیر شوری روی درصد نهایی جوانه زنی پذیرهای زوفا، این محدوده از غلظت نمک سرعت جوانه زنی و طول ریشه چه را به طور معنی دار تحت تأثیر قرار داد. این نتایج نشان داد که طول ریشه چه تا سطح شوری ۳- پار تحت تأثیر غلظت نمک قرار نداشت ولی در شوری ۶- پار و بالاتر طول ریشه چه به شدت کاهش یافت. سرعت جوانه زنی زوفا در غلظت های پایین تر (۳- پار) نسبت به شاهد افزایش یافت، ولی شوری بالاتر از آن موجب کاهش سرعت جوانه زنی شد (برزگر، ۱۳۸۷). پیرزاد و همکاران (۱۳۸۹) اثر شوری ناشی از آب دریاچه ارومیه را روی درصد، سرعت و شاخص جوانه زنی، زمان ۵۰ درصد جوانه زنی، کاهش درصد جوانه زنی، طول ساقه چه، طول ریشه چه و وزن گیاهچه زوفا معنی دار گزارش کردند. آنها شروع کاهش در ویژگی های جوانه زنی را در غلظت های پایین تر از سطوح شوری لازم برای کاهش رشد گیاهچه (طول ساقه چه و ریشه چه) مشاهده کردند (پیرزاد و همکاران، ۱۳۸۹).

هدف از این پژوهش، بررسی جوانه زنی و رشد گیاهچه تحت سطوح مختلف شوری ناشی از کلرید سدیم و آب دریاچه ارومیه و پیدا کردن غلظت نمک و میزان شوری که جوانه زنی و رشد گیاهچه در مرحله هتروتروف را متوقف می نماید. دلیل انتخاب آب دریاچه ارومیه، ترکیب نمک های مشابه آبهای ورودی به دریاچه از حوزه های آبریز اطراف آن می باشد. در این بررسی، شاخص های مربوط به جوانه زنی و رشد گیاهچه مورد ارزیابی قرار گرفته است.

مواد و روش ها

برای بررسی جوانه زنی و رشد گیاهچه در مرحله هتروتروف در گیاه زوفا، آزمایشی به صورت بلوک های کامل تصادفی با ۴ تکرار و در سطوح شوری ۰، ۴، ۸، ۱۲، ۱۶ و ۲۰ دسی زیمنس برآورد کلرید سدیم و آب دریاچه ارومیه، در دانشگاه ارومیه اجرا گردید. کاتیون های اصلی آب دریاچه ارومیه شامل سدیم، پتاسیم، کلسیم، لیتیم و منیزیم و آنیون های اصلی آن شامل کلر، سولفات و کربنات می باشند. غلظت سدیم و کلر دریاچه ۴ برابر آب دریاهاست (امامی فر و محبی، ۲۰۰۷). محتوای یون های آب دریاچه ارومیه در جدول ۱ ارایه شده است.

پذیر پس از ضدعفونی با محلول ۵٪ هیپوکلرید سدیم تجاری به مدت ۵ دقیقه، با آب مقطر استریل شستشو داده شدند. به هر ظرف پتری ۳ میلی لیتر از محلول آب نمک (یا آب مقطر برای تیمار شاهد) یا غلظت

۸ دسی زیمنس برمتر مشاهده شد که با شاهد و غلظت ۴ دسی زیمنس برمتر تفاوت معنی دار نداشت. با غلیظتر شدن بیشتر آب دریاچه زمان لازم برای جوانه زنی نصف بذور مورد آزمایش بطور معنی دار افزایش یافت و در غلظت ۲۰ دسی زیمنس برمتر به بیش از ۲ برابر شاهد (۱۶۲ ساعت) رسید. زمان لازم تا ۵۰ درصد جوانه زنی به نوعی نشان دهنده جوانه زنی سریع و گذشتن از مرز ریسک پذیری جوانه زنی است. بطوریکه اطمینان از حداقل جوانه زنی نصف بذور را خواهیم داشت. بیشترین کاهش درصد جوانه زنی (۲۲ درصد) از غلیظترین آب دریاچه (۲۰ دسی زیمنس برمتر) بدست آمد که با شوری ۱۶ دسی زیمنس برمتر یکسان بود. سایر سطوح شوری حاصل از آب دریاچه کاهش معنی داری نسبت به شاهد نشان ندادند. بیشترین طول ساقه چه (۲/۷ سانتی متر) از شوری ۴ دسی زیمنس برمتر بدست آمد و با هرگونه کاهش و افزایش شوری طول ساقه چه بطور معنی دار کاهش یافته و در ۲۰ دسی زیمنس برمتر به حداقل (۰/۶ سانتی متر) رسید. بیشترین طول ریشه چه در تیمار شاهد و شوری ۴ دسی زیمنس برمتر (۱/۴ سانتی متر) مشاهده گردید. در شوری های بالاتر از ۴ دسی زیمنس برمتر طول ریشه چه به شدت کاهش یافته و در شوری ۲۰ دسی زیمنس برمتر به حداقل مقدار خود (۰/۳ سانتی متر) رسید. اینکه روند تغییرات طول ساقه چه و طول ریشه چه تحت سطوح مختلف شوری ناشی از آب دریاچه ارومیه یکسان بوده و فقط کاهش معنی دار طول ساقه چه علیرغم عدم تغییر در طول ریشه چه در تیمار شاهد باعث تولید کمترین نسبت در غلظت صفر شده است. بیشترین وزن تر (۰/۸۸ گرم) و خشک (۰/۰۷۷ گرم) گیاهچه از شوری ۱۶ دسی زیمنس برمتر و کمترین وزن تر (۰/۰۶۴ گرم) و خشک (۰/۰۵۷ گرم) گیاهچه از تیمار شاهد بدست آمد. سطوح بالای شوری حاصل از آب دریاچه وزن بیشتر گیاهچه را در مقایسه با شاهد و شوری ملایم تر (۴ دسی زیمنس برمتر) تولید کردند (شکل ۲).

با اعمال شوری ناشی از آب دریاچه ارومیه، جوانه زنی یا افت اندک در ۱۶ دسی زیمنس برمتر، کاهش معنی داری در ۲۰ دسی زیمنس برمتر نشان می دهد. این کاهش در شاخص جوانه زنی از ۱۲ دسی زیمنس برمتر شروع می شود. در شوری ناشی از آب دریاچه، برخلاف کلرید سدیم، جوانه زنی به بیش از نصف کل بذور می رسد، ولی زمان زیادی طول می کشد تا تعداد جوانه ها از ۵۰ درصد بیشتر شود. در رشد گیاهچه نیز از نظر رشد طولی، طویل ترین گیاهچه ها (ساقه چه و ریشه چه) در شوری ۴ دسی زیمنس برمتر بدست آمده است و با افزایش غلظت طول گیاهچه شدیداً کاهش یافت. اما نکته جالب توجه، کاهش طول ساقه چه و ریشه در شاهد نسبت به شوری ۴ دسی زیمنس برمتر می باشد که به نظر می رسد سایر ترکیبات مفید نظیر کلسیم و منیزیم و عدم سمیت کلرید سدیم در غلظت های کمتر به رشد طولی گیاهچه کمک نموده است. این امر در افزایش وزن گیاهچه مشهودتر بوده، به طوریکه در غلظت های بالاتر نمک باعث شده است بالاترین وزن گیاهچه در غلظت های بالاتر آب دریاچه نسبت به شاهد بدست آید. در نگاه اول این امر مفید به نظر میرسد، ولی کاهش شدید رشد طولی گیاهچه در غلظت های بالاتر تأثیر مثبت آن را در رشد (افزایش وزن) زیر سؤال برده است. بنابراین بهترین غلظت نمک حالتی است که باعث افزایش همزمان رشد طولی و وزن گیاهچه شود.

به طور کلی بیشتر مطالعات کاهش درصد، سرعت و قدرت جوانه زنی، طول ریشه چه و ساقه چه و وزن گیاهچه را در محیط های شور تأیید

نموده اند. تمداد و اندازه گیاهچه مورد نیاز برای ادامه مطالعه روی گیاهچه نگرفید. بنابراین زمان تا ۵۰ درصد جوانه زنی، طول ساقه چه، نسبت طول ساقه چه به طول ریشه چه، وزن تر گیاهچه و وزن خشک گیاهچه در آخرین سطح شوری (۲۰ دسی زیمنس برمتر) نگری نشدند. زمان لازم برای ۵۰ درصد جوانه زنی، طول ساقه چه، خشک گیاهچه در کلیه سطوح نمک با شاهد از نظر آماری میانگین کل ۹۷ ساعت، ۱/۸ سانتی متر، ۰/۰۶۷ و ۰/۰۰۶ گرم به ترتیب بیشترین طول ریشه چه (۱/۴ سانتی متر) مربوط به تیمار شاهد بود. تفاوت معنی داری با شوری ۴ دسی زیمنس برمتر نداشت و در طول ریشه چه (۰/۷ سانتی متر) از شوری ۱۶ دسی زیمنس برمتر که از نظر آماری یا شوری های ۸ و ۱۲ دسی زیمنس برمتر علیرغم معنی دار شدن اثر کلرید سدیم بر نسبت طول ساقه چه (P=0.44)، مقایسه میانگین ها اختلاف معنی داری از نظر این نسبت یا میانگین کل ۱/۹ نشان نداد (جدول ۲ و

شکل ۲). جوانه زنی بذور زوفا فقط در شوری ۲۰ دسی زیمنس برمتر کاهش نشان داده است. شاخص جوانه زنی که نشان دهنده جوانه زنی می باشد، با به در نظر گرفتن سرعت در طول مطالعه نسبت به سرعت متوسط و درصد نهایی جوانه زنی تیمار شاهد در آشکار نمودن تفاوت ها دارد، به طوریکه افت معنی دار شوری کمتر از ۲۰ دسی زیمنس برمتر شروع شده است. با وجود غلظت ۱۶ دسی زیمنس برمتر، در شوری ۲۰ دسی زیمنس برمتر یا در صد جوانه زنی کمتر از ۱۳ درصد، گیاهچه ها توانایی جوانه زنی نداشتند. بنابراین مطالعات رشد گیاهچه فقط تا سطح ۱۶ دسی زیمنس برمتر ارایه شده است. البته در این محدوده از شدت تنش از نظر طول و وزن رشد یکسانی داشته اند. به نظر می رسد زوفا در ۱۶ دسی زیمنس برمتر از ورود نمک به داخل ساختمان سلول جلوگیری کرده و این سلول ها در معرض نمک قرار نمی گیرند. در شوری بیشتر غلظت نمک و ورود آن به داخل سلول های بذور، باعث ایجاد اختلال شده و رشد متوقف می شود.

آب دریاچه ارومیه

جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، شاخص جوانه زنی، کاهش درصد جوانه زنی تا ۵۰ درصد جوانه زنی، طول ساقه چه، طول ریشه چه، نسبت طول ساقه چه به طول ریشه چه، وزن تر گیاهچه و وزن خشک گیاهچه تأثیر معنی دار (P<0.01) آب دریاچه ارومیه قرار گرفتند. بیشترین درصد (۷۰ درصد) و سرعت (۷/۸ جوانه در روز) جوانه زنی در ۱۶ دسی زیمنس برمتر آب دریاچه، که تفاوت معنی داری با شوری صفر، ۴، ۱۲ و ۱۶ دسی زیمنس برمتر نداشت بدست آمد. در شوری ۵۴ درصد و سرعت (۶ جوانه در روز) جوانه زنی از شوری ۱۶ دسی زیمنس برمتر حاصل گردید که با ۱۶ دسی زیمنس برمتر از این جهت معنی داری نداشت. بالاترین شاخص جوانه زنی (۲۳) مربوط به شوری ۱۶ دسی زیمنس برمتر بود که از نظر آماری یا غلظت های صفر و ۴ دسی زیمنس برمتر یکسان بود. با افزایش بیشتر شوری شاخص جوانه زنی در شوری ۲۰ دسی زیمنس برمتر به حداقل (۱۱) رسید. کمترین درصد جوانه زنی ۵۰ درصد بذورهای زوفا (۸۱ ساعت) در شوری

می کنند (شکاری، ۱۳۷۹: غلام و فارس، ۲۰۰۱: فاریدا، ۱۹۹۶: مونز، ۲۰۰۲). هرچند واکنش رشد گیاهچه به شوری متفاوت و گاه متناقض است (حاجیلویی، ۱۳۷۷: رجیبی، ۱۳۸۰: محیتی، ۱۳۸۰: قوامی و همکاران، ۱۳۸۳) ولی رشد گیاهچه تحت تأثیر محیط های شور کاهش یافته و در این میان رشد ریشه چه بیشتر از ساقه چه محدود می گردد (امین پور و آقایی، ۱۳۷۷: شکاری، ۱۳۷۹).

جدول ۱. ترکیب و مقدار مواد مغذی در آب دریاچه ارومیه.

یون	غلظت (مگ/لیتر)	یون	غلظت (مگ/لیتر)
سدیم	۵۸	کلسیم	۷۶
پتاسیم	۱۰	منیزیم	۶۶
کلسیم	۱۰۲۱	سولفات	۱۴۲
منیزیم	۶۶	کلر	۱۵۳

جدول ۲. نتایج تجزیه واریانس تأثیر سطوح مختلف تنش شوری ناشی از کلرید سدیم بر حیوانه زنی و رشد گیاهچه زوفا (*Hydrochara affinis*)

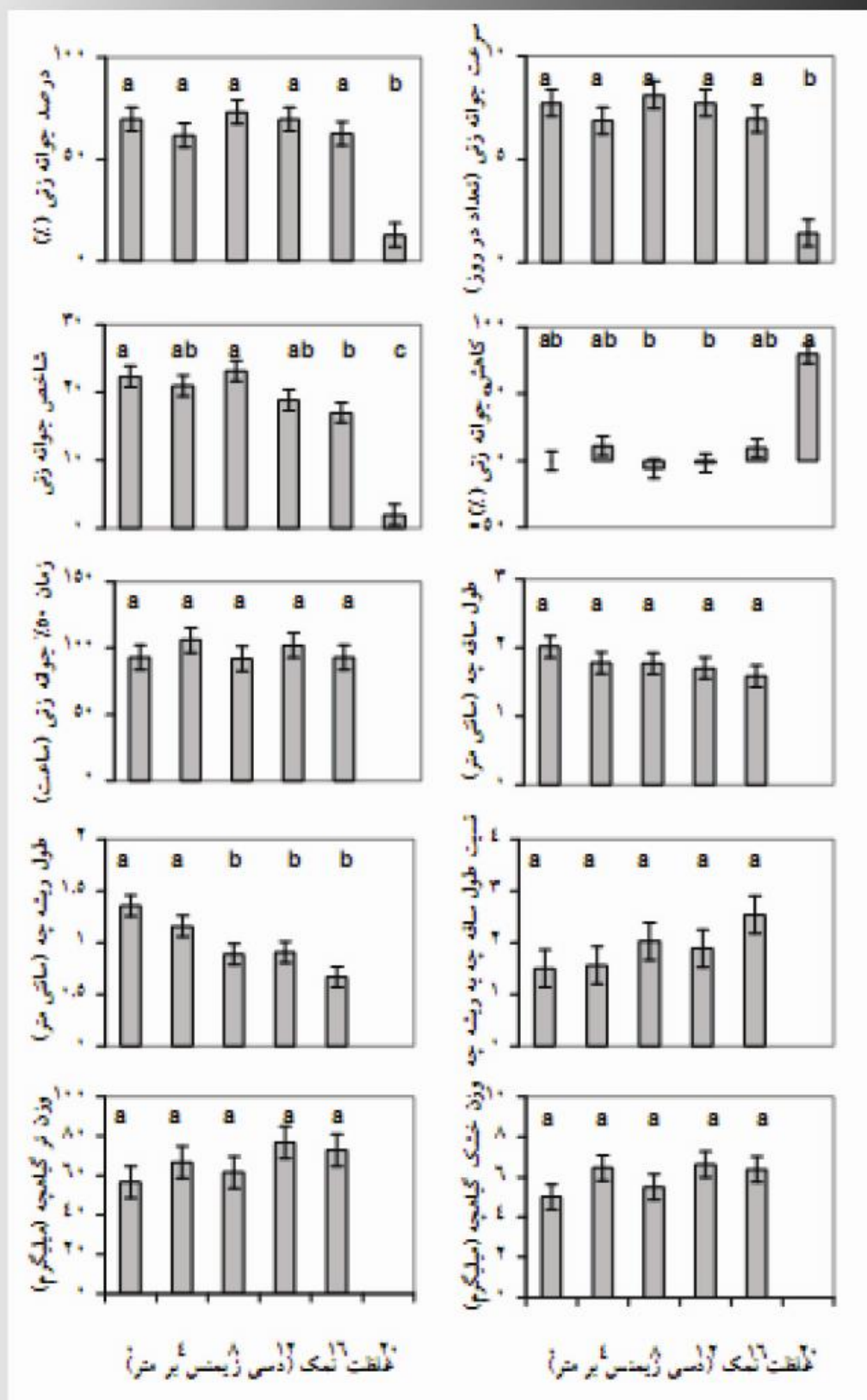
منابع تغییر	درجه آزادی	درصد حیوانه زنی	سرعت حیوانه زنی	شاخص حیوانه زنی	کاهش درصد حیوانه زنی	زمان تا ۵۰ درصد حیوانه زنی	طول ساقه	تعداد ساقه	نسبت طول ساقه به ریشه	وزن تر گیاهچه	وزن خشک گیاهچه
تکرار	۳	۶۳۰.۰۰ ^{ns}	۰.۷۷۷ ^{ns}	۶۳۸.۰ ^{ns}	۰.۳۹۰ ^{**}	۳	۶۹۵.۳۳۳	۱۰.۳۰۰ ^{ns}	۰.۱۵۰ ^{ns}	۰.۰۶۰ ^{ns}	۰.۰۴۰ ^{ns}
شوری	۵	۲۰۵۶/۹۶۷ ^{**}	۲۵۳۹۵ ^{**}	۲۴۹۰۹۲۱ ^{**}	۰.۴۰۹ ^{**}	۴	۱۶۳۸.۰۰۰	۱۰.۵۷۰ ^{ns}	۰.۱۵۰ ^{ns}	۰.۰۶۷ ^{ns}	۰.۰۴۰ ^{ns}
استیاه آزمایشی	۱۵	۶۷۰۴۲۳	۰.۸۳۴	۴۰۷۲۵	۰.۱۰۲	۱۲	۱۷۶.۶۶۷	۱۰.۵۰۰	۰.۱۵۰	۰.۰۶۷	۰.۰۰۸
ضریب تغییرات		۱۴/۱۲	۱۴/۱۲	۱۲/۵۰	۲۱/۳۸		۱۳/۶۷	۱۶/۶۲	۱۶/۶۲	۱۷/۱۷	۱۶/۱۷

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

جدول ۳. نتایج تجزیه واریانس تأثیر سطوح مختلف تنش شوری ناشی از آب دریاچه ارومیه بر حیوانه زنی و رشد گیاهچه (*Hydrochara affinis*)

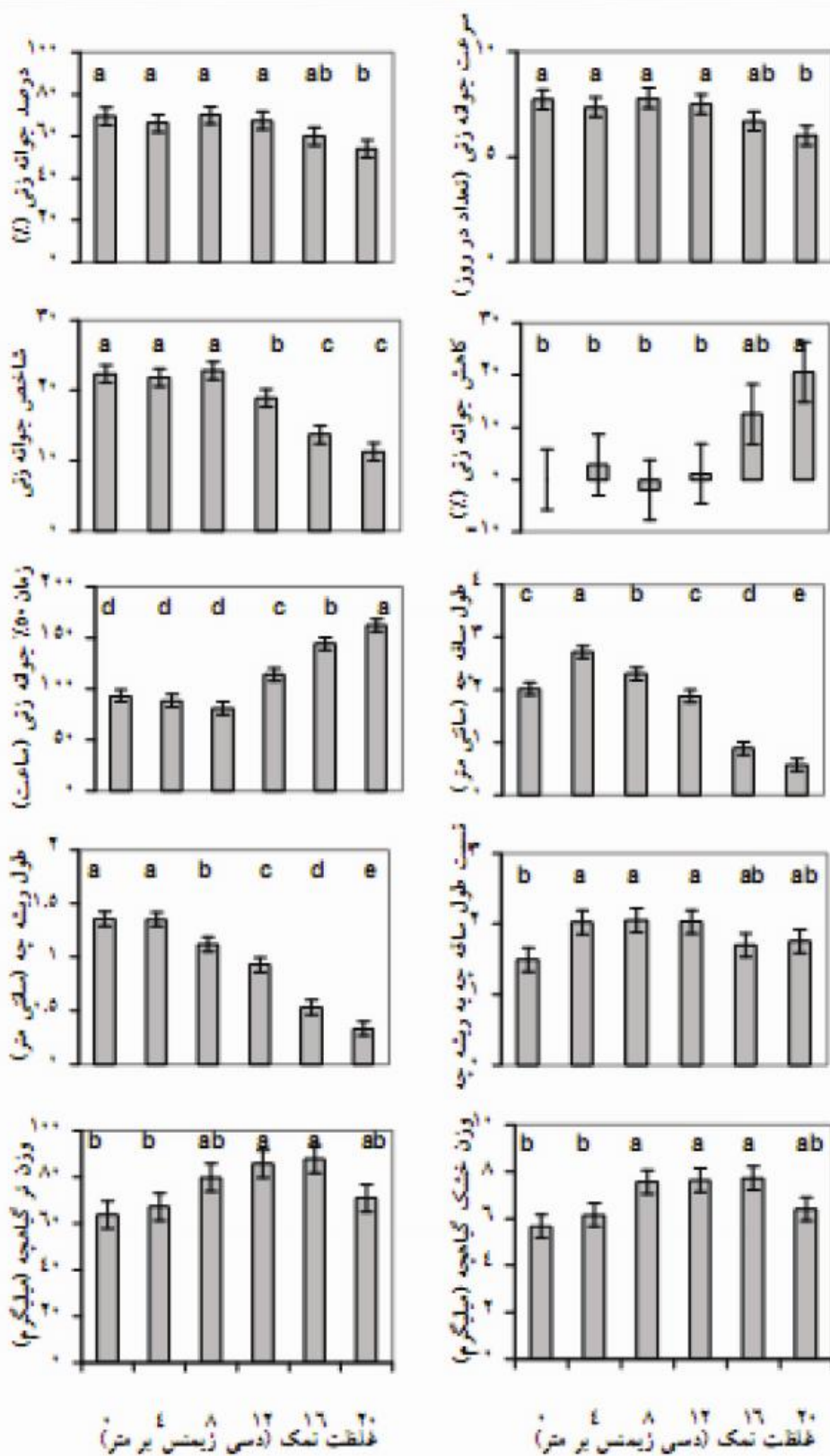
منابع تغییر	درجه آزادی	درصد حیوانه زنی	سرعت حیوانه زنی	شاخص حیوانه زنی	کاهش درصد حیوانه زنی	زمان تا ۵۰ درصد حیوانه زنی	طول ساقه	تعداد ساقه	نسبت طول ساقه به ریشه	وزن تر گیاهچه	وزن خشک گیاهچه
تکرار	۳	۲۷۰.۰۴۲ ^{ns}	۰.۳۳۴ ^{ns}	۱۰۰.۱۵ ^{ns}	۰.۱۳۵۰۰ ^{ns}	۳	۱۱۰۶.۵۳۸	۱۰.۱۵۰ ^{ns}	۰.۱۵۰ ^{ns}	۰.۰۶۰ ^{ns}	۰.۰۴۰ ^{ns}
شوری	۵	۱۵۸۰۳۴۲ ^{**}	۱۰۹۵۴ ^{**}	۹۵۰۸۳۸ ^{**}	۰.۷۱۰۰ ^{**}	۴	۳۱۱۰.۸۳۵	۱۰.۳۲۰ ^{ns}	۰.۱۵۰ ^{ns}	۰.۰۶۷ ^{ns}	۰.۰۴۰ ^{ns}
استیاه آزمایشی	۱۵	۳۴۹۰۰۸	۰.۴۳۲	۳۰۱۵۹	۰.۷۵۱۰۰	۱۲	۶۶۹.۵۵	۱۰.۳۲۰	۰.۱۵۰	۰.۰۶۷	۰.۰۰۵
ضریب تغییرات		۹/۱۵	۹/۱۶	۹/۶۱	۷/۶۲		۲۸/۹۶	۳/۷۱	۳/۷۱	۳/۳۶	۱-۱۷۵

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

تفاوت‌های معنی‌دار بین تیمارهای مختلف گیاهان زینتی و رشد گیاهچه *Hyssopus officinalis*

تحت سطوح مختلف شوری حاصل از کلرید سدیم

شکل ۲. مقایسه شاخص نشات مختلف جواره زنی در نژادهای مختلف (Holstein، Jersey، Brown Swiss، Friesian، Guernsey، Sahiwal) تحت سطوح مختلف سوری جایش زنی در تاریخ ۱۲ و ۱۶ اردیبهشت

- 1986; Effect of salinity on grain and quality, vegetative growth and germination of semi dwarf and durum wheat, *Agron. J.*, 78: 1053-1058.
16. Gale, J. and M. Zeroni. 1985; The cost to plant of different stress by increasing assimilation, *Plant Soil*, 89: 57-67.
17. Ghoulam, C. and K. Fares. 2001; Effect of salinity on seed germination and early seedling growth of sugar beet (*Beta vulgaris L.*), *Seed Sci. Technol.*, 29: 357-364.
18. Kreis, W., M.H. Kaplan, J. Freeman, D.K. Sun and P.S. Sarin. 1990; Inhibition of HIV replication by *Hyssop officinalis* extracts, *Antiviral Res.*, 14(6): 323-337.
19. Maguire, J.D. 1962; Speed of germination in selection and evaluation for seed vigour, *Crop Sci.*, 2: 176-177.
20. Munns, R. 2002; Comparative physiology of salt and water stress, *Plant Cell Environ.* 25: 239-250.
21. Pessarakli, M. 1999. Handbook of plant and crop stress, Marcel Dekker Inc. New York. USA. pp. 1254.
22. Rezvani Moghaddam, P. and A. Koocheki. 2001; Research history on salt affected lands of Iran: Present and future prospects-Halophytic ecosystem-International symposium on prospects of saline agriculture in the GCC Countries, Dubai, UAE.
23. Schatchman, D.P., E.S. Lagudah and R. Munns. 1992; The expression of salt tolerance from *Triticum tauschii* in hexaploid wheat, *Theor. Appl. Genet.*, 84: 714-719.
- منابع مورد استفاده
- آبادی، ز. ۱۳۷۹. ریهافت‌های تولید و فراوری گیاهان دارویی، انتشارات استان قدس رضوی، مشهد، ۳۹۷ صفحه.
- بوردی، م. و م. ج. آقایی. ۱۳۷۷. بررسی اثرات شوری در مرحله جوانه زنی ارقام گندم پهن‌برگ، پنجمین کنفرانس کنگره زراعت و اصلاح نباتات، کرج، ۲۷۸-۲۷۹.
- حاجی‌پور، ا. ۱۳۸۷. بررسی تاثیر تنش‌های شوری و خشکی بر تحریک جوانه زنی در گیاه زوفا (*Hyssopus officinalis*)، تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، جلد ۲۴، شماره ۴، صفحات ۵۰۵-۴۹۹.
- حاجی‌پور، ا. درویش زاده، ر. سید شریفی، ع. حسینی و م. یوسفی. ۱۳۸۷. بررسی واکنش زوفا (*Hyssopus officinalis*) به سطوح مختلف تنش شوری ناشی از آب دریاچه ارومیه در مرحله جوانه زنی ارقام گندم پهن‌برگ، همایش منطقه‌ای یافته‌های پژوهشی کشاورزی ایران، ۲۲-۲۳ اردیبهشت، دانشگاه کردستان، صفحات ۷۹۲-۷۹۳.
- حاجی‌پور، ا. ۱۳۷۷. بررسی ژنتیکی تحمل به شوری در گندم پهن‌برگ، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران، ایران.
- حاجی‌پور، ا. ۱۳۸۱. واکنش ارقام مختلف گندم از نظر جوانه زنی و رشد در شرایط تنش شوری، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران، ایران.
- حاجی‌پور، ا. ۱۳۸۰. بررسی واکنش ارقام مصنوعی و بومی گندم به شوری، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران، ایران.
- حاجی‌پور، ا. ۱۳۷۶. بررسی اثر شوری بر خصوصیات فیزیولوژیک ارقام گندم پهن‌برگ، پایان نامه دکتری، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهریز.
- حاجی‌پور، ا. ۱۳۸۲. بررسی واکنش ارقام متحمل گندم ایرانی به تنش شوری در مرحله جوانه زنی و گیاهچه، مجله علوم زراعی ایران، جلد ۲، صفحات ۴۵۲-۴۶۴.
10. Ambasta, S.P., K. Ramchandran, K. Kashyapa and M. S. 1992, The Useful Plants of India, Council of Scientific and Industrial Research (CSIR), New Delhu
11. Dewey, D.R. 1962; Breeding crested wheat grass for salt tolerance, *Crop Sci.*, 2: 403-407.
12. Ellis, R.A. and E.H. Roberts. 1981, The quantitative analysis of ageing and survival in orthodox seeds, *Seed Sci. Technol.*, 3: 373-409.
13. Eimanifar, A. and F. Mohebbi. 2007 Urmia Lake (North West of Iran): a brief review, *Saline Syst.*, 3.5, doi:10.1007/s11335-007-1448-3-5
14. Farida, F. 1996; A comparative study of the effect of different salinity on germination, *Scientific and Industrial Res.*, 43-47.
15. Francois, L.E., E. Mass, T.J. Donovan and M.L.